

*Schimbarea la față a
României*

(Fragmente de manuscris)

4 p. in-fol.

*2 p. autografe și 2 p. dactilo-
grafiate (1936-37)*

teluric al barbarilor. Nici o năvălire barbară n, a fost prin sine generatoare de forme statale. Numai agresiunea cu stil a luat contur istoric.

Toate marile națiuni trăesc și se distrug deor pentru a-și gusta propriu lor putere. Dacă este așa, atunci forța nu trebuie considerată ca un pretext sau ca un mijloc. Națiunile își consumă posibilitățile lor lăuntrice și se epuizează în devenire, pentru a realiza auto-conștiința, iar auto-conștiința se justifică prin forță,.

Vladimir Soloviev spunea într, un pasaj celebru: "națiunile nu sunt ceea ce gândesc ele, ci ceea ce cugetă D-zeu despre ele în veșnicie".

Îmi inchipui ce puțin selectează din isteria umană perspectiva teologică. În fața lui D-zeu națiunile nu pot fi salvate, decât în măsura în care îl realizează. Cum D-zeu n, are o înțelegere specială pentru fenomenul forței, rămâne, prin ceea ce e mai esențial în noi, de capul nostru.

Forța este sau subț etic sau dincolo de etic. La drept vorbind n, au nevoie nici să se sprijine și nici să se condiționeze. Destinul năvalnic al marilor culturi depășește toate valorile respective ale eticului. Dacă istoria ar fi rămas în interiorul binelui și al răului, ea s, ar fi desfășurat pe o direcțiune de mediocritate și în lecul tragicului care o definește ar fi asistat la un spectacol cu conflicte familiare.

Până cum nimeni n, a vorbit de națiuni morale și națiuni imorale; există numai națiuni puternice și națiuni slabe, agresive tolerante. Apogeul unei națiuni presupune infinite crime; amănuntele loviturii în istorie oferă o imagine de apocalips. Dacă ar fi tentat de raționalism și de etică, ar trebui să vadă în fiecare fapt o cădere. Istoria nă-și are o scuză în fața veșniciei fiindcă ea scuză prea mult timpul. Poate că istoria este, de fapt, singura scuză a timpului. Ce face Soloviev în fața istoriei? Dezertează în mistică.

2.

Spectacolul ascensiunii și al ~~prăbușirilor~~ prăbușirilor culturilor mari, nu te face decât cinic. Si cinismul se amplifică de regretul că România, așezată la periferia istoriei, nu poate lua parte directă la acest spectacol, ci constituie doar un ecran al ascensiunilor și prăbușirilor altera.

Dacă viziunea teologică a lui Soloviev are o obiectivitate spirituală, atunci culturile mari, greu vor fi salvate în eternitate; dar noi, oare, fi-vom măcar salvați în timp?

spiritul de orientare al nostru, că am putut să ne
din perspectiva tuturor secolilor noastre de existență
nee în ritmul problemelor noastre - decăru al
neclătitor - universale. România modernă
este fructul unei ^{moderne} revoluționare. Fără preju-
diciile moderne ale liberalismului românesc,
audanță - le devenim noastre devenea funebre.
Căci în apus era revoluție, la noi era mo-
dernism. Deosebirea este semnificativă. Căci și pe
când o revoluție se naște din lăuntru, o naștere
mare modernistă, se întâmplă din afară. ~~De~~
Occidentul ne-a făcut "revoluționari". Lucrul ac-
tu nu este totuși atât de intuitiv. Important este
gradul în care am fost electrizati și scuturați, de
interiorul declinând de contactul dintr-o frunte nos-
tră, și Europa. Rusia, dela Petru cel mare până
la Lenin, n-a făcut decât să - și individuali-
zere frunte prin reacții mi fete de occident.
Sa n-a descoperit efectiv, Europa, decât în
începuturile veacului trecut. Filosofia peșterii,
trădătoare și ideile revoluționare franceze, au
alimentat o vibrație care a devenit spirit
revoluționar și apoi revoluție.

Reacțiunea României față de Europa este unul din
fenomenele cele mai îmbucurătoare ale ^{vietii} noastre. Fre-
necia imitației, care a dominat tot secolul al XIX-lea
și care rădăcini atât de adânci, înaintea că sunt

Cum o să învârtim dela ostfel de peamuri cum⁴
se face o națiune! Devenirea națiunilor occiden-
tale trebuie să ne fie singura preocupare. Tot ce
este oriental este "apollitic". Superstitia istoriei
ne fixează în centrul occidental în centrul
atenției noastre. România n'are de murat
decât dele națiunile cari gândesc politic.
As muri de tristete dacă România - print'o
perversime a soartei - ar reneste în vitor
cultura bizantină. Un singur tip în
Revoluția franceză este pentru noi în îndemna
infinat mai mare decât fructo spirituale
litate bizantină loialta. Căci dacă nu
vom învârti nimic din elanurile nepăsătoare
ale națiunilor mari, atunci nu ne mai pte-
mune decât să ne rugăm sufletul întie
zidurile afumate ale biscriilor noastre
să ne stingem în suspine la picioarele pedor
spinti idioti, cari au tiput acestui popor de vrate
fructo vremea deșertă lui nostru istoric.

Nevoceia noastră tine de conditia de viață a
poporilor agrare. Ritmul lor lent ar fi o fericea lecție
n'ar exista evoluția încordată a țării lor industri-
ale. De o parte satul și de alta parte, orașul.
Enthusiasmul a zentruat este nota comună a
intelectualilor nostri de totdeauna, este nota lor poezie.
Căci dacă acest ^{acă.} ar fi avut, și ar avea - cat

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased from 10.5 million to 12.5 million (12% of the population).

There are a number of reasons for this increase. One is that the public sector has become a more important part of the economy. Another is that the public sector has become a more important part of the labour market. A third is that the public sector has become a more important part of the social structure.

The public sector has become a more important part of the economy because it has become a more important part of the labour market. The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market.

The public sector has become a more important part of the labour market because it has become a more important part of the social structure. The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market.

The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market. The public sector has become a more important part of the labour market because it has become a more important part of the social structure.

The public sector has become a more important part of the labour market because it has become a more important part of the social structure. The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market.

The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market. The public sector has become a more important part of the labour market because it has become a more important part of the social structure.

The public sector has become a more important part of the labour market because it has become a more important part of the social structure. The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market.

The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market. The public sector has become a more important part of the labour market because it has become a more important part of the social structure.

The public sector has become a more important part of the labour market because it has become a more important part of the social structure. The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market.

The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market. The public sector has become a more important part of the labour market because it has become a more important part of the social structure.

The public sector has become a more important part of the labour market because it has become a more important part of the social structure. The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market.

The public sector has become a more important part of the social structure because it has become a more important part of the labour market. The public sector has become a more important part of the labour market because it has become a more important part of the social structure.

